

РЕШЕНИЕ

№ 6445

гр. София, 16.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 12.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **3239** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Образувано е по жалба на Я. Д. Ц. от [населено място], срещу МЪЛЧАЛИВ ОТКАЗ на изпълнителния директор на [фирма] за предоставяне на достъп до обществена информация, поискана със Заявление с вх. №21914-СОА20-ЕВ01-79/08.02.2020г.

В нарочна молба от 21.09.2020г. (именувана Пояснение) Ц. е направил изрично волеизявление, че оспорва и изричния отказ за предоставяне на исканата информация, обективиран в Писмо с рег. №М-139/05.03.2020г. на заместник изпълнителния директор на [фирма] (Т.).

Жалбоподателят претендира за недействителност на отказа на Т. да му предостави информацията, поискана със Заявлението от 08.02.2020г., като постановен в нарушение на материалния и на процесуалния закон. Поддържа, че според константната съдебна практика дружеството е задължен субект по смисъла на чл.3 ЗДОИ. Твърди също, че информацията, достъп до която се търси, е обществена по своя характер и не са били налице основания за ограничаването ѝ. Лично и чрез процесуалния си представител адв. К. моли съда да отмени отказа на Т., обективиран в Писмото на заместник изпълнителния директор от 05.03.2020г. и да осъди ответника да му предостави информацията, поискана със Заявление с вх. №21914-СОА20-ЕВ01-79. Претендира да му бъдат възстановени сторените разноски по водене на делото пред настоящата инстанция, съгласно представения списък.

Ответникът – [фирма], ЕИК[ЕИК], редовно уведомен за образуваното съдебно производство, не се представява по делото. В Становище с вх. №10394/01.04.2020г. прави възражение за недопустимост на жалбата и евентуално я оспорва като неоснователна. Поддържа, че дружеството не е задължен субект по смисъла на чл.3 ЗДОИ от една страна и от друга твърди, че исканата информация не е обществена, тъй като няма да произведе целения ефект – жалбоподателят да си състави собствено мнение за дейността на [фирма].

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 08.02.2020г. жалбоподателят Ц. е подал чрез Контактния център на Столична община (КЦ) Заявление с вх. №21914-СОА20-ЕВ01-79 за предоставяне на достъп до следната информация: Колко точно е базовият товар от работещите инсталации на Т. и ако има вариации през различните сезони, колко е през всеки един от тях? В заявлението е посочен и начинът по който следва да бъде предоставен достъпът – в електронен вид.

С писмо изх. № СОА20-ЕВ01-79-(1)/20.02.2020г. заявлението от 08.02.2020г. е било изпратено по компетентност на изпълнителния директор на [фирма], на основание чл.32, ал.1 ЗДОИ. От приетите по делото писмени доказателства, които не са оспорени от страните, се установява, че Заявлението от 08.02.2020г. е постъпило при ответника Т. на 21.02.2020г. и е регистрирано с вх. №М-139.

На 05.01.2020г. заместник изпълнителният директор на Т. е постановил оспорвания акт - Писмо с рег. №М-139. Според мотивите за отказа за предоставяне на достъп до информацията, поискана с множество писма – изчерпателно посочени, включително и това с вх. рег. №М-139, [фирма] не е задължен субект по смисъла на чл.3 ЗДОИ и едновременно с това търсената информация не е обществена, тъй като няма да даде възможност на заявителя да си състави собствено мнение относно дейността на дружеството.

При така установените факти, съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно изричната разпоредба на чл.40, ал.1 ЗДОИ.

Подадена е в преклузивния срок за оспорване от активно легитимирано лице с правен интерес. По делото не са ангажирани доказателства Писмото с рег. №М-139/05.03.2020г. да е било редовно връчено на жалбоподателя преди съдебното заседание на 14.09.2020г., поради което и жалбата, подадена на 09.03.2020г. е в срок.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид изложените от жалбоподателя оплаквания и извърши проверка на административния акт на всички основания за законосъобразност, съдът обосновава следните изводи:

Противно на упоритите му твърдения, ответникът [фирма] е задължен субект по смисъла на ЗДОИ. Според приложимата норма на чл.3, ал.2, т.1, законът се прилага за достъп до обществена информация, която се създава и съхранява от публичноправни субекти, различни от тези по ал.1, включително от публичноправните организации. Според легалното определение, дадено в §1, т.4 ДР ЗДОИ, „публичноправна организация“ е юридическо лице за което е изпълнено поне едно от изброените

условия: повече от половината от приходите му за предходната бюджетна година се финансират от държавния бюджет, от бюджетите на държавното обществено осигуряване или на Националната здравноосигурителна каса, от общинските бюджети или от възложители по чл.5, ал.2, т.1 – т.14 от Закона за обществените поръчки (ЗОП) или повече от половината от членовете на неговия управителен или контролен орган се определят от възложители по чл.5, ал.2, т.1 – т.14 ЗОП или е обект на управленски контрол от страна на възложители по чл.5, ал.2, т.1 – т.14 ЗОП.

Съгласно чл.20 от Устава на [фирма] едноличен собственик на капитала на търговеца е Столична община, която осъществява и функциите на Общо събрание и съответно избира и освобождава членовете на Надзорния съвет (чл.21, ал.1, т.4 от Устава). Н. съвет (НС) избира и освобождава членовете на Управителния съвет на дружеството (УС), контролира дейността на УС и определя правилата за работата на последния (чл.28, ал.2 от Устава).

Съгласно чл.14 от Закона за местното самоуправление и местната администрация (ЗМСМА) общината е юридическо лице и има право на собственост и самостоятелен общински бюджет. Орган на изпълнителната власт в общината е кметът, който ръководи цялата изпълнителна дейност на общината (чл.38, ал.1, чл.44, ал.1, т.1 ЗМСМА).

От анализа на цитираните разпоредби съдът обосновава извод, че [фирма] е публичноправна организация по смисъла на §1, т.4, б.“б“ и б.“в“ ДР ЗДОИ във вр. с чл.5, ал.2, т.9 ЗОП и следователно е задължен субект по чл.3, ал.2, т.1 ЗДОИ. В този смисъл многократно се е произнасял в практиката си и Върховният административен съд (ВАС) – Определение №11505/13.09.2013г. по адм. дело №11753/2013г.; Решение №7228/28.05.2013г. по адм. дело №11081/2012г. Безпротиворечива, по въпроса задължен субект ли е Т. по чл.3 ЗДОИ, е и практиката на Административен съд София – град (АССГ).

Настоящият решаващ състав приема, че търсената от жалбоподателя информация е обществена по смисъла на чл.2, ал.1 ЗДОИ – такава, свързана с общественния живот в Република България, която дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона лица.

Според определението, дадено в чл.10 ЗДОИ информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия е официална и по аргумент от противното на чл.13, ал.2 достъпът до нея не може да бъде ограничаван. Служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации. Основанията за ограничаване на достъпа до служебна обществена информация са изрично и изчерпателно посочени в чл.13, ал.2 ЗДОИ. Във всеки случай при наличие на надделяващ обществен интерес достъпът до служебна обществена информация не може да бъде ограничаван (чл.13, ал.4).

В настоящия случай исканата информация е служебна, доколкото е свързана с предмета на дейност на дружеството, определен в чл.5 от Устава: производство на топлинна енергия, пренос на топлинна енергия, производство на електрическа и топлинна енергия, дейности по третиране на отпадъци и други дейности, обслужващи основните.

Според легалното определение, дадено в §1, т.1б от Допълнителните разпоредби на Закона за енергетиката (ДР ЗЕ), „базов товар“ е производство с постоянна мощност

на електрическа енергия и нейното потребление за определен период от време. Следователно и доколкото Т. е производител на електрическа енергия, то размерът на базовия товар безспорно се отнася до дейността на дружеството и знанието за състоянието му ще даде възможност на заявителя да си състави собствено мнение, какъвто е смисълът и целта на закона. Освен това следва да се отбележи, че Т. е доставчик на услуги от обществен интерес по смисъла на определението на §1, т.66б ДР ЗЕ, в това число и като производител на електрическа енергия и дължи предоставяне на информация относно тези услуги в пълен обем. В случая търсената информация се събира, създава и съхранява от задължения субект - [фирма], която следва да я предостави на жалбоподателя, който несъмнено е жител на [населено място] и потенциален потребител на предоставяните от общинското дружество услуги от обществен интерес.

По изложените доводи, съдът приема, че мълчаливият отказ и обективираният в Писмо с рег. №М-139 на изпълнителния директор на [фирма] изричен отказ за предоставяне на достъп до обществена информация, е незаконосъобразен и като такъв следва да бъде отменен, а преписката върната за ново произнасяне и предоставяне без ограничения на информацията, поискана със Заявление с вх. №21914-СОА20-ЕВ01-79/08.02.2020г. (рег. №М-139/21.02.2020г. по описа на ответника).

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК на жалбоподателя се дължат разноски. Съдът приема за доказани разноски в размер на 10 (десет) лева – за държавна такса. Съдът намира, че по делото е останал недоказан размерът на претендираното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение, поради което и разноските в тази част не следва да бъдат възлагани на ответника. Според задължителните указания в Тълкувателно решение №6/06.11.2013г. по тълк. дело №6/2012г. на Общото събрание на Гражданската и Търговската колегии на Върховния касационен съд (ОСГТК), съдебните разноски за адвокатско възнаграждение се присъждат тогава, когато страната го е заплатила и е доказала реалното му заплащане на процесуалния си представител, в зависимост от уговорения в договора за правна помощ и съдействие начин на плащане – в брой или по банков път. Заплащането се доказва или чрез вписване на направеното плащане в самия договор, който има характер на разписка, или с представяне на доказателства за извършен банков превод. По смисъла на Закона за счетоводството (ЗСч) договорът за правна помощ и съдействие е първичен счетоводен документ, съдържащ изискваните от закона реквизити. Съобразно чл.6, ал.1 ЗСч първичният счетоводен документ, адресиран до външен получател, съдържа най-малко следната информация: 1. наименование и номер на документа, съдържащ само арабски цифри; 2. дата на издаване; 3. наименование или име, адрес и единен идентификационен код от Търговския регистър или единен идентификационен код по Булстат или единен граждански номер или личен номер на чужденец на издателя и получателя; 4. предмет, натурално и стойностно изражение на стопанската операция. Според разпоредбата на ал.5 на чл.6 ЗСч документална обосновааност е налице, когато в първичния счетоводен документ липсва част от изискуемата информация по чл.6, ал.1 и ал.3 ЗСч, но за нея има документи, които я удостоверяват. Когато плащането не е с платежно нареждане, банково бордеро, по платежна сметка или не е отразено в утвърдения от Висшия адвокатски съвет образец на пронумерован кочан, съдържащ наименование и номер на документа само на арабски цифри, а е вписано на лист, който няма индигирани

копия (каквото е настоящият случай) и не съдържа реквизитите на първичен счетоводен документ, съгласно чл.6, ал.1 ЗСч за плащане в брой, последният документ представлява разписка за договореното между адвокат и клиент възнаграждение по сключения между тях договор за правна помощ и съдействие и има своето значение само за тях като страни по този договор. Същият не може да обвърже съда, съответно другите страни в процеса, на които евентуално ще бъдат възложени разноските, в преценката им за законосъобразно и действително осъществено плащане.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК във вр. с чл.40, ал.3 ЗДОИ, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, Второ отделение, 25^{ти} състав,

РЕШИ

ОТМЕНЯ МЪЛЧАЛИВ ОТКАЗ на изпълнителния директор на [фирма] за предоставяне на достъп до обществена информация, поискана със Заявление с вх. №21914-СОА20-ЕВ01-79/08.02.2020г. (рег. №М-139/21.02.2020г.) и последващия ИЗРИЧЕН ОТКАЗ, обективиран в Писмо с рег. №М-139/05.03.2020г. на заместник изпълнителния директор на [фирма].

ИЗПРАЩА административната преписка на изпълнителния директор на [фирма] за ново произнасяне и предоставяне в електронен формат на информацията, изрично и изчерпателно посочена в Заявление с вх. №21914-СОА20-ЕВ01-79/08.02.2020г. (рег. №М-139/21.02.2020г.), в 14-дневен срок от съобщаването на настоящото съдебно Решение.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление – 1680 С., [улица], да заплати на Я. Д. Ц., с адрес: [населено място],[жк], [улица], [жилищен адрес] сумата 10 (десет) лева – разноски по адм. дело №3239/2020г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

СЪДИЯ

Боряна Петкова